

POCHLEBUJĄCY (2) *part praet act*

o oraz e jasne.

[*sg f N* pochlebująca.] ◊ [*pl N m pers* pochlebujący (1). ◊ [*I n* pochlebującymi (1).

Sł stp s.v. pochlebować, Cn, Linde brak.

Postępujący wobec kogoś tak, aby zyskać jego względy, najczęściej: chwając, przytakując (2) : Ut pueris olim dant crustula blandi Doctores Elementa velint ut discere prima, Iáko pochlebuyący miótrzowie pod czás nieyákíe ímáczne káski dáya dżieciám/ nęcąc ye do ízkoły. Mącz 262c.

[*pochlebujący komu: Czyni dawa Pan znác Ianowi íze wielkość oná ludu Bożego/ nie ćicha álbo pokátna miááá być/ ále iáwna wżemu íwiátu/ [...] nikomu nie pochlebuiąca GilPos 238v.*]

α. *Zawierający pochlebstwo (1) :*

Szereg: »piękny i pochlebujący« (1): Vpatrował pan/ íz mieli tákowi náftác/ ktorzy obyczáiem ludzkim/ z nim íię obchodżíc [!] mieli/ chcąc mu íię piéknymi/ y pochłébuiącymi słowki zálećić NiemObr 113.

Cf **POCHLEBOWAĆ**

aEW, (JDok)